

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 14 kwietnia 2023 r.

Poz. 2179

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.86.2023 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 14 kwietnia 2023 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

-§ 17 ust. 5 załącznika nr 2 do uchwały Nr LII/327/23 Rady Gminy Raniżów z dnia 9 marca 2023 r. w sprawie utworzenia Przedszkola Samorządowego w Zielonce.

Uzasadnienie

Rada Gminy w Raniżowie na sesji w dniu 9 marca 2023 r. podjęła uchwałę Nr LII/327/23 w sprawie utworzenia Przedszkola Samorządowego w Zielonce.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 17 marca 2023 r.

Materialnoprawną podstawę podjęcia ww uchwały stanowi art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo Oświatowe (Dz.U. z 2021 r. poz. 1082) r. zwanej dalej „ustawą”.

W powołanym w uchwale przepisie art. 102 ust. 2 ustawy wymienione zostały enumeratywne postanowienia które powinien zawierać statut przedszkola.

Zapis zawarty w art. 102 ust. 2 ustawy wskazuje na zobowiązanie przez ustawodawcę organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do kompleksowej realizacji tej normy poprzez bezwzględny obowiązek zawarcia wskazanych obligatoryjnych elementów. Statut przedszkola stanowiący akt prawa miejscowego, powinien zawierać w swojej treści wszystkie kwestie wskazane przez ustawodawcę w ww przepisie ustawy. Tylko bowiem zawarcie wszystkich elementów obligatoryjnych w postanowieniach statutu będzie gwarancją prawidłowego wypełnienia delegacji ustawowej do jego nadania. Należy podkreślić, że stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów.

Dokonana analiza załącznika nr 2 do uchwały stanowiącego przedmiotowy statut wskazuje, iż w ramach jednego z postanowień statutu określającego prawa i obowiązki dzieci, w tym przypadki, w których dyrektor przedszkola może skreślić dziecko z listy uczniów, Rada Gminy przekroczyła przyznaną jej delegację ustawową wynikającą z art. 102 ust. 1 pkt 13 ustawy, jak również istotnie naruszyła prawo. W § 17 ust. 5 statutu, rada określiła, że dyrektor może dokonać skreślenia dziecka w wieku 2,5 do 5 lat z listy wychowanków w przypadku odmowy ze strony rodziców (prawnych opiekunów) współpracy ze specjalistami świadczącymi kwalifikowaną pomoc psychologiczną, pedagogiczną, logopedyczną, zdrowotną, a dziecko zagraża własnemu bezpieczeństwu oraz bezpieczeństwu innych dzieci. Taki zapis stoi w sprzeczności z postanowieniem § 6 ust. 9 statutu wskazującego, że rodzice mają prawo do odmowy świadczenia pomocy psychologiczno-pedagogicznej swojemu dziecku oraz jest niezgodny z przepisem § 3 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji

i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. 2020 poz. 1280) dalej „rozporządzenie”. W/w przepis rozporządzenia stanowi, że korzystanie z pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolu, szkole i placówce jest dobrowolne i nieodpłatne, co oznacza, że pomoc psychologiczno-pedagogiczna (obejmująca m.in. zajęcia logopedyczne) jest prawem a nie obowiązkiem rodzica dziecka uczęszczającego do przedszkola. Zagwarantowanie prawa w akcie o randze rozporządzenia nie może być kwestionowane czy też odbierane aktem hierarchicznie niższym, jakim jest uchwała. Zapewnianie pomocy psychologiczno-pedagogicznej wpisuje się w ogólne cele systemu oświaty jakimi są wychowanie rozumiane jako wspieranie dziecka w rozwoju ku pełnej dojrzałości w sferze fizycznej, emocjonalnej, intelektualnej, duchowej i społecznej, wzmacnianie i uzupełnianie przez działania z zakresu profilaktyki problemów dzieci i młodzieży oraz dostosowanie treści, metod i organizacji nauczania do możliwości psychofizycznych uczniów, a także możliwości korzystania z pomocy psychologiczno-pedagogicznej i specjalnych form pracy dydaktycznej. Powyższe cele powinny być realizowane przez państwo w taki sposób aby nie doszło do bezprawnego naruszenia jak i ograniczenia praw i wolności przyznanych obywatelowi na mocy przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Zgodnie z treścią art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ograniczanie praw i wolności może nastąpić w drodze wyjątku, na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego, tj. „ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.” Jak zostało to wyżej wskazane, uchwała podjęta na podstawie art. 102 ust. 2 ustawy należy do kategorii aktów prawa miejscowego. Oznacza to, że wszystkie zapisy takiej uchwały muszą dokładnie doprecyzować delegację ustawową i nie mogą swym zakresem przekraczać jej granic. W orzecnictwie wskazuje się, iż rady gmin stanowiące akty prawa miejscowego winny treść swoich regulacji dostosować ściśle do zakresu przyznanego im upoważnienia i przysługujących im kompetencji, a w zakresie wątpliwości co do zakresu tego upoważnienia wyjaśnić te wątpliwości przez zastosowanie wykładni zawężającej (tak min. wyrok NSA z dnia 26 maja 1992 r. sygn.. akt SA/Wr310/92). Takie stanowisko znajduje również uzasadnienie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 15 marca 2007 r., sygn.. akt II SA/Wr745/06 który stanowi, że „zakres i treść prawa miejscowego uwarunkowana jest normami ustalonymi w aktach wyższego rzędu; podstawą prawną stanowienia aktów prawa miejscowego jest bowiem upoważnienie zawarte w ustawie co przesądza o ich zależnej pozycji w hierarchii źródeł prawa. Każdorazowo zatem, w akcie rangi ustawowej, musi być zawarte upoważnienie dla rady gminy dla podjęcia aktu prawa miejscowego. Na gruncie niniejszej sprawy, Rada Gminy Raniżów określając przesłankę skreślenia dziecka z listy uczniów w postaci odmowy ze strony rodziców współpracy ze specjalistami świadczącymi pomoc psychologiczno-pedagogiczną przekroczyła przyznane jej upoważnienie do stanowienia w zakresie materii art. 102 ust. 2 pkt 13 ustawy. Rada nie została upoważniona do odbierania rodzicom dziecka prawa do decydowania, czy chcą podejmować współpracę w zakresie korzystania z pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla swojego dziecka, ani tym bardziej do nakładania na nich kary w formie skreślenia ich dziecka z listy uczniów. Takie działanie rady stanowi istotne naruszenie ww art. 102 ust. 2 pkt 13 ustawy oraz § 3 rozporządzenia.

Reasumując stwierdzić należy, że zakwestionowana uchwała, w sposób istotny narusza podane w uzasadnieniu obowiązujące przepisy prawa, co czyni zasadnym stwierdzenie jej nieważności w części wskazanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Małgorzata Wąsacz
Zastępca Dyrektora Wydziału Prawnego i Nadzoru